

Briuselis, 2016 02 02
COM(2016) 39 final

2016/0023 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS

dėl gyvsidabrio, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1102/2008

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2016) 14 final}

{SWD(2016) 17 final}

{SWD(2016) 18 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Bendrosios aplinkybės. Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Sajunga ir dvidešimt šešios valstybės narės pasirašė naują tarptautinę konvenciją dėl gyvsidabrio¹, dėl kurios vyko derybos padedant Jungtinių Tautų aplinkos programos padaliniui (JTAP). Konvencija yra vadinama Minamatos konvencija (toliau – Minamatos konvencija arba Konvencija) pagal miesto, kuriame 1950–1960 m. įvyko didžiausias per visą istoriją gyvsidabrio taršos įvykis, pavadinimą. Pasirašius Konvenciją buvo sėkmingai užbaigtas derybų procesas, kurį sudarė penkios Tarpvilstybinio derybų komiteto sesijos. Visos valstybės narės yra pasiryžusios ratifikuoti Konvenciją.

Konvencijoje aptariamas visas gyvsidabrio gyvavimo ciklas, nuo pirminės gyvsidabrio gavybos iki gyvsidabrio atliekų tvarkymo, siekiant apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką nuo gyvsidabrio ir jo junginių, dėl žmogaus veiklos išmetamų į orą, vandenį ir žemę. Visų pirma joje nustatyti pirminės gyvsidabrio gavybos ir tarptautinės prekybos gyvsidabriu apribojimai, draudimas gaminti, importuoti ir eksportuoti daug įvairių produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, numatyti kelių gamybos procesų, kuriuose naudojamas gyvsidabris, draudimai arba atitinkamos veiklos sąlygos, raginama nenaudoti gyvsidabrio jokiai naujai paskirčiai nei produktuose, nei pramonės procesuose ir taikyti priemones siekiant sumažinti gyvsidabrio kiekį, išmetamą vykdant amatininkishką ir mažos apimties aukso gavybą (toliau – AMAAG) ir pramoninę veiklą, be kita ko, naudojant geriausius prieinamus gamybos būdus, taip pat reikalaujama, kad gyvsidabris būtų laikinai saugomas ir gyvsidabrio atliekos būtų tvarkomos taip, kad nebūtų padaryta žalos aplinkai.

Daug Minamatos konvencijos nuostatų jau įtraukta į Sąjungos teisės aktus. Reglamentu (EB) Nr. 1102/2008² nustatytas draudimas eksportuoti gyvsidabrį ir kelis gyvsidabrio junginius, gyvsidabris iš kai kurių šaltinių priskirtas atliekoms ir nustatytos taisyklės dėl gyvsidabrio saugojimo. Kitos ES priemonės apima *ad hoc* nuostatas dėl gyvsidabrio ir gyvsidabrio junginių, įkaintant Reglamentą (ES) Nr. 649/2012³, kuriuo nustatyta pranešimų sistema, taikoma, *inter alia*, gyvsidabrio importui, ir Reglamentai (EB) 396/2005⁴, 1907/2006⁵, 1223/2009⁶ bei Direktyvos 2006/66/EB⁷ ir 2011/65/ES⁸, kuriais reglamentuojamas produktų,

¹ Portugalija ir Estija Minamatos konvencijos nepasirašė.

² 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1102/2008 dėl metalinio gyvsidabrio ir tam tikrų gyvsidabrio junginių ir mišinių eksporto uždraudimo bei metalinio gyvsidabrio saugaus saugojimo (OL L 304, 2008 11 14, p. 75).

³ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 649/2012 dėl pavojingų cheminių medžiagų eksporto ir importo (OL L 201, 2012 7 27, p. 60).

⁴ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 91/414/EEB (OL L 70, 2005 3 16, p. 1).

⁵ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006 12 30, p. 1).

⁶ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1223/2009 dėl kosmetikos gaminių (OL L 342, 2009 12 22, p. 59).

⁷ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (OL L 266, 2006 9 26, p. 1).

⁸ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo (OL L 174, 2011 7 1, p. 88).

kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, pateikimas į Sąjungos rinką, ir nustatomas didžiausias gyvsidabrio kiekis. Be to, Direktyvomis 2010/75/ES⁹, 2012/18/ES¹⁰, 2008/98/EB¹¹ ir 1999/31/EB¹² siekiama kontroliuoti, mažinti ir, jei prieinamos alternatyvos be gyvsidabrio, nutraukti gyvsidabrio, gyvsidabrio junginių ir gyvsidabrio atliekų išmetimą į aplinką iš sutelktosios ir pasklidosios taršos šaltinių.

Vertinant Sąjungos *acquis* buvo nustatyta keletas reglamentavimo spragų, kurias reikia pašalinti, siekiant užtikrinti, kad Sąjungos teisė visiškai derėtų su Konvencija¹³. Šiuo pasiūlymu siekiama pašalinti tas spragas, susijusias su:

- gyvsidabrio importu,
- tam tikrų produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, eksportu,
- gyvsidabrio naudojimu tam tikruose gamybos procesuose,
- naujais gyvsidabrio naudojimo produktuose ir gamybos procesuose būdais,
- gyvsidabrio naudojimu AMAAG ir
- gyvsidabrio naudojimu dantų amalgamoje.

Siekiant teisinio aiškumo, pagal Konvenciją atsirandantys įpareigojimai, kurie dar nėra perkelti į ES teisę, turėtų būti integruoti į vieną teisės aktą.

Todėl pagrindas tam turėtų būti Reglamentas (EB) Nr. 1102/2008 kaip vienintelis specialiai gyvsidabriui skirtas Sąjungos teisės aktas. Tačiau, atsižvelgiant į būtinų Reglamento (EB) Nr. 1102/2008 pakeitimų pobūdį ir apimtį bei į poreikį padidinti nuoseklumą ir teisinį aiškumą, šiuo pasiūlymu jis turėtų būti panaikintas ir pakeistas, prireikus perimant pagrindinius jo įpareigojimus.

Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Ši iniciatyva dera su Septintąją aplinkosaugos veiksmų programa¹⁴, kuria nustatomas ilgalaikis netoksiškos aplinkos tikslas ir kuria numatoma, kad šiuo tikslu reikia imtis veiksmų siekiant užtikrinti, kad iki 2020 m. būtų kuo labiau sumažintas didelis neigiamas cheminių medžiagų poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai.

Šios iniciatyvos tikslai taip pat atitinka strategijos „Europa 2020“ pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo tikslus, skatinant inovacijas, skirtas produktams ir gamybos procesams, kuriuose nenaudojamas gyvsidabris. Šiuo pasiūlymu skatinama ratifikuoti Konvenciją ir siekti, kad ji įsigaliotų; tai padės suvienodinti pramoninių procesų, kuriuose naudojamas ar netyčia išmetamas gyvsidabris ir gyvsidabrio junginiai, taip pat produktų, kurių sudėtyje yra

⁹ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/EB dėl pramoninių išmetamų teršalų (OL L 334, 2010 12 17, p. 17).

¹⁰ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/18/ES dėl didelių, su pavojingomis cheminėmis medžiagomis susijusių avarijų pavojaus kontrolės, iš dalies keičianti ir vėliau panaikinanti Tarybos direktyvą 96/82/EB (OL L 197, 2012 7 24, p. 1).

¹¹ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

¹² 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

¹³ Poveikio vertinimas, *pridedamas prie dokumentų* Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl gyvsidabrio, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1102/2008, ir Pasiūlymas dėl Tarybos sprendimo dėl Minamatos konvencijos dėl gyvsidabrio sudarymo, Komisijos tarnybų darbinis dokumentas, SWD [2016] 17 *final*.

¹⁴ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).

gyvsidabrio, gamybos ir prekybos jais sąlygas visame pasaulyje, taip skatinant Sąjungos pramonės konkurencingumą, juo labiau, kad dauguma jos nuostatų atitinka Sąjungos *acquis*.

Be to, siekiama pagerinti *acquis* įgyvendinimą, jei įmanoma, supaprastinant ir išaiškinant *acquis*.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Su valstybių narių valdžios institucijomis ir suinteresuotosiomis šalimis buvo konsultuotasi per du Komisijos atliktus tyrimus^{15,16} ir 2014 m. liepos 7 d. Briuselyje įvykusiame seminare, po kurio taip pat buvo paskelbtas prašymas pateikti papildomos informacijos dėl konkrečių klausimų¹⁷. Visi raštu pateikti atsakymai buvo paskelbti Komisijos interneto svetainėje¹⁸. Plataus masto viešoji konsultacija internetu taip pat vyko nuo 2014 m. rugpjūčio 14 d. iki 2014 m. lapkričio 14 d. ir paskelbta kaip klausimynas¹⁹ tinklalapyje²⁰ „*Jūsų balsas Europoje*“. Šios apklausos tikslas yra geriau suprasti viešųjų suinteresuotųjų šalių ir valstybių narių nuomonę dėl Konvencijos ratifikavimo ir konkrečių klausimų, susijusių su Konvencijos perkėlimu į nacionalinę teisę ir įgyvendinimu, visų pirma srityse, kuriose Sąjungos teisės aktai turi būti suderinti su Konvencija. Tikslines grupes sudarė piliečiai, valdžios institucijos, mokslinių tyrimų organizacijos, mokslo bendruomenė, ne pelno nevyriausybinės organizacijos, konsultacinės ir privačios įmonės ir jiems atstovaujančios organizacijos. Pasieltas platus suinteresuotųjų subjektų ir plačiosios visuomenės sutarimas, kad Sąjunga turėtų ratifikuoti Minamatos konvenciją. Rengiant šį pasiūlymą buvo atsižvelgta į konkrečius klausimus, kuriuos iškėlė suinteresuotosios šalys.

Poveikio vertinimo rezultatai

Poveikio vertinime buvo padaryta išvada, kad Minamatos konvencijos ratifikavimas ir įgyvendinimas bus labai naudingas ES aplinkai ir žmonių sveikatai, daugiausia dėl numatomo gyvsidabrio išmetimo kitose pasaulio dalyse sumažėjimo. Visų pirma:

- numatoma, kad dėl svarbių Konvencijos nuostatų, susijusių su, be kita ko, geriausių prieinamų gamybos būdų (toliau – GPGB) taikymu, siekiant sumažinti didelių pramoninių įrenginių išmetamų teršalų kiekį, laipsnišku vykdomos pirminės gavybos nutraukimu, kartu draudžiant naują pirminę gavybą, arba apribojimų AMAAG nustatymu, įgyvendinimo bus padarytas didelis teigiamas poveikis aplinkai tiek visame pasaulyje, tiek Sąjungoje. Tokia veikla ES iš esmės neegzistuoja arba ji jau yra reguliuojama. Tai leis Sąjungai pasiekti savo aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos tikslus, kaip išdėstyta 2005 m. Bendrijos strategijoje dėl gyvsidabrio (toliau – strategija)²¹.
- įgyvendindamos Konvenciją trečiosios šalys taikys standartus, atitinkančius daugeliui pramonės veiklos rūšių Sąjungoje taikomus standartus. Tai padės spręsti

¹⁵ ICF, COWI, BiPRO, Garrigues (2015). Minamatos konvencijos dėl gyvsidabrio įgyvendinimo ES tyrimas (2015 m. kovo mėn.).

¹⁶ COWI, BiPRO (2015). Minamatos konvencijos ratifikavimas ES. Papildomas gyvsidabrio eksporto draudimo vertinimas (2015 m. birželio mėn.).

¹⁷ <http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/pdf/InfoRequest.pdf>

¹⁸ http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/ratification_en.htm

¹⁹ Klausimyną galima rasti: <http://ec.europa.eu/environment/consultations/pdf/MinamataConvention.pdf>

²⁰ <http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations>

²¹ 2005 m. sausio 28 d. Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Bendrijos strategija dėl gyvsidabrio“, COM(2005) 20 final;

galimo konkurencinio pranašumo ES nepriklausančių valstybių įmonėms, kurioms taikomi ne tokie griežti aplinkosaugos standartai (arba jų nėra išvis), problemą ir galbūt atvers naujų rinkų aplinkosaugos technologijų srityje besispecializuojančioms Sąjungos įmonėms. Pavyzdžiui, Konvencijos nuostatomis dėl gyvsidabrio išmetimo vykdant tam tikrą pramonės veiklą daug pramonės įrenginių, išmetančių gyvsidabrio pasaulio mastu, bus įpareigoti taikyti GPGB, kurie jau yra taikomi Sąjungos pramonei;

- poveikio vertinime nagrinėtos įvairios politikos pasirinktys, kuriomis siekiama spręsti pirmiau išvardytas šešias reguliavimo spragas, darančias poveikį ES teisės aktams: pagrindinio scenarijaus pasirinktis, pagal kurią nesiimama jokių ES lygmens veiksmų, ir bent dvi skirtingos pasirinktys kiekvienoje iš atitinkamų politikos sričių, t. y. perkelti Konvencijoje nustatytus įpareigojimus kaip viena pasirinktis ir nustatyti griežtesnius reikalavimus, nei reikalaujami Konvencijoje, kaip kita pasirinktis.

Dėl dantų amalgamos naudojimo poveikio vertinime įvertintas poreikis imtis priemonių ir galimas jų poveikis:

- Komisijos sprendime 2000/532/EB²² amalgamos atliekos iš dantų gydymo apibūdinamos kaip pavojingos atliekos, todėl joms taikomos Pagrindų direktyvos dėl atliekų²³ nuostatos. Gyvsidabrio teršalams iš odontologų kabinetų taip pat taikomi Sąjungos vandens teisės aktai. Pagal Vandens pagrindų direktyvos X priedą gyvsidabris priskiriamas prioritetinėms kenksmingoms medžiagoms²⁴, todėl turi būti smarkiai sumažintas į vandenį išleidžiamas jo kiekis. Kadangi antra pagal apimtį gyvsidabrio naudojimo Sąjungoje sritis yra amalgamos (jos taršos potencialas siekia apie 75 tonų gyvsidabrio per metus, o ilgalaikės taršos potencialas – daugiau kaip 1 000 tonų²⁵), būtina dėl šio šaltinio imtis konkrečių priemonių;
- Poveikio vertinime daroma išvada, jog atsižvelgiant į turimą mokslinę informaciją, draudimas naudoti dantų amalgamas nebūtų proporcingas, nes dantų amalgamų keliamas pavojus sveikatai nėra aiškiai įrodytas, o draudimo išlaidos būtų didelės. Be to, iš vertinimo matyti, kad dvi priemonės, įtrauktos į Konvencijoje pasiūlytų priemonių sąrašą, iš kurio šalys turėtų pasirinkti ne mažiau kaip dvi (t. y. leisti naudoti tik dantų amalgamą kapsulėse ir skatinti odontologijos įstaigose taikyti geriausią aplinkosaugos praktiką) duotų naudos aplinkos ir sveikatos srityse mažomis sąnaudomis. Tokios priemonės dera su Gyvsidabrio strategijos, kuri 2010 m. persvarstant strategiją buvo patvirtinta kaip prioritetinė sritis imantis tolesnių veiksmų, 4 veiksmu. Jas taikant būtų sumažintas išmetamo gyvsidabrio poveikis odontologams ir pacientams ir būtų užtikrinta, kad būtų smarkiai sumažintas gyvsidabrio išmetimas į kanalizaciją ir į aplinką per miestų nuotekų valymo įrenginius. Be to, numatoma, kad būtų sukurta naujų darbo vietų amalgamos separatorių gamybos, įrengimo ir eksploatavimo įmonėse bei atliekų, kuriose yra gyvsidabrio, surinkimo ir apdorojimo įmonėse;

²² 2000 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimas 2000/532/EB, keičiantis Sprendimą 94/3/EB, nustatantį atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a dalį, ir Tarybos sprendimą 94/904/EB, nustatantį pavojingų atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų medžiagų 1 straipsnio 4 dalį (OL L 226, 2000 9 6, p. 3).

²³ Žr. pirmiau 11 išnašą.

²⁴ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

²⁵ Apskaičiuotas gyvsidabrio kiekis žmonių burnose ES dantų amalgamos pavidalu.

- nors dauguma įmonių, kurioms priemonės darytų poveikį, būtų labai mažos įmonės, jų siūlomos priemonės neproporcingai nepaveiktų, nes 1) atsižvelgiant į veiklos rūšį, jos nenukentėtų nuo konkurencijos su stambesnėmis įmonėmis, 2) priemonės įgyvendinimo sąnaudos yra nedidelės ir jai reikėtų tik nedaug investicijų ir 3) odontologijos sektoriuje neturėtų būti prarasta darbo vietų. Be to, šios priemonės yra Europos odontologų tarybos skatinama geroji praktika²⁶ ir dauguma įmonių jas jau įgyvendino. Vis dėlto, kadangi tokioms įmonėms reikės laiko prisitaikyti prie šiame reglamente nustatytų įpareigojimų, pasiūlyta, kad šios priemonės turi būti įgyvendintos metais vėliau nei kitos priemonės, kurioms taikomas šis reglamentas. Galiausiai, reikalavimas naudoti amalgamą kapsulėse nesukeltų jokios papildomos naštos odontologams, kurie pasirinko nenaudoti dantų amalgamos.

Kalbant apie kitas spragas, atlikus analizę poveikio vertinime padarytos tokios išvados:

- dėl gyvsidabrio importo apribojimų. Nebūtų pagrįsta nustatyti griežtesnius, nei reikalaujama Konvencija, prekybos apribojimus, t. y. nustatyti besąlygišką gyvsidabrio importo draudimą (užuoat leidus importuoti gyvsidabrį tam tikromis sąlygomis, susijusiomis su kilmės vieta ir importuojamo gyvsidabrio šaltiniu), nes tai daugiau kainuotų Sąjungos pramonei ir neturėtų didelio teigiamo poveikio aplinkai;
- dėl tam tikrų produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, eksporto apribojimų. Nebūtų pagrįsta nustatyti griežtesnius, nei reikalaujama Konvencija, prekybos apribojimus, t. y. drausti eksportuoti produktus, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, taikant griežtesnes Sąjungos taisykles dėl gyvsidabrio kiekio, nei nustatytos Konvencijoje (užuoat tik draudus eksportuoti Konvencijos reikalavimų neatitinkančius produktus, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio), nes gyvsidabrio sąnaudos ir išmetimas į aplinką iš esmės liktų nepakitęs ir dėl tokio draudimo išmetamo gyvsidabrio kiekis galėtų padidėti trečiosiose šalyse;
- dėl draudimo naudoti gyvsidabrį tam tikruose gamybos procesuose. Nebūtų pagrįsta visiškai drausti naudoti gyvsidabrį gaminant natrio ar kalio etanoliatą ar metanoliatą (užuoat nustačius reikalavimus riboti gyvsidabrio naudojimą ir išmetamą kiekį, kaip numatyta Konvencijoje), atsižvelgiant į poreikį aprūpinti pramonę tam tikromis cheminėmis medžiagomis, kai nėra įrodymų, kad joms pagaminti egzistuoja gamybos procesai, kuriuose nenaudojamas gyvsidabris;
- dėl gyvsidabrio naudojimo naujuose gamybos procesuose ir produktuose ribojimo. Konvencijoje nustatyta tik tai, kad šalys turi imtis priemonių, kuriomis būtų neskatinama kurti naujus gamybos procesus, kuriuose naudojamas gyvsidabris, ir gaminti bei pateikti į rinką naujus produktus, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio. Geriausias aplinkosauginis ir ekonominis rezultatas būtų pasiektas šiems procesams ir produktams taikant draudimą su nustatytomis tam tikromis sąlygomis, nes taip būtų perduotas stiprus signalas ir sumažinta rizika, kad ekonominės veiklos vykdytojai imsis kurti daug kainuojančių produktų ar procesų, kurie vėliau galėtų būti uždrausti;
- dėl gyvsidabrio naudojimo AMAAG ribojimo. Vienintelė valstybė narė, kuriai tai aktualu, yra Prancūzija ir ji jau ėmėsi priemonių uždrausti gyvsidabrio naudojimą AMAAG, todėl pakanka, kad Sąjunga tiesiog perkeltų į ES teisę įpareigojimą parengti ir peržiūrėti nacionalinį veiksmų planą pagal Konvenciją.

²⁶ CED rezoliucija dėl atsakingos praktikos (2011).

Ekonominiu požiūriu bendros pirmiau nurodytų pasirinkčių, kurios buvo išskirtos poveikio įvertinime kaip tinkamiausios, sąnaudos siekia 13–135 mln. EUR per metus; tai daugiausia yra sąnaudos, susijusios su gyvsidabrio naudojimu gamybos procesuose ir dantų amalgamos.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Siūlomų veiksmų santrauka

Nors Reglamentu (EB) Nr. 1102/2008 vadovaujamasi priimant šį pasiūlymą, siekiant teisinio aiškumo yra tikslinga jį panaikinti ir pakeisti. IV priede pateikiama atitikties lentelė.

1 ir 2 straipsniuose nurodytas pasiūlymo dalykas ir pateikiamos jame vartojamų pagrindinių terminų apibrėžtys.

3 straipsnyje, jį siejant su I priedu, nustatytas draudimas eksportuoti iš Sąjungos gyvsidabrij, kelis gyvsidabrio junginius ir gyvsidabrio mišinius su kitomis medžiagomis, išskyrus tuos gyvsidabrio junginius, kurie vis dar gali būti eksportuojami, jei jie skirti tyrimams laboratorijose. Šis draudimas jau yra nustatytas nuo 2011 m. kovo mėn. pagal Reglamento (EB) Nr. 1102/2008 1 straipsnį ir papildoma Reglamente (ES) Nr. 649/2012 nustatyta draudimą. Juo perkeliama Minamatos konvencijos 3 straipsnio 6 dalis, ją siejant su jos 3 straipsnio 1 dalies a ir b punktais bei 2 straipsnio a punktu.

Pagal 4 straipsnį draudžiama importuoti į Sąjungą gyvsidabrij, kai jis skirtas naudoti AMAAG, ir nustatomas draudimas tam tikromis sąlygomis importuoti į Sąjungą gyvsidabrij ir jo mišinius, kai juos planuojama naudoti kitais tikslais. Toks draudimas netaikomas gyvsidabrio ir gyvsidabrio mišinių importui galutinio šalinimo kaip atliekos tikslu, gyvsidabrio importui iš šalių, kurios yra Minamatos konvencijos Šalys, jei gyvsidabris ar jo mišiniai gauti iš pirminės gavybos šaltinio, kuris vis dar leidžiamas pagal Konvencijos 3 straipsnio 4 dalį, gyvsidabrio importui iš šalių, kurios nėra Minamatos konvencijos Šalys, jei importuotas gyvsidabris nėra gautas vykdant pirminę gavybą ir ne iš chloro ir šarmų sektoriaus, ir jei pateiktas raštiškas sutikimas dėl importo. Siekiant supaprastinti administracinę veiklą ir nedidinti administracinės naštos, 4 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad nacionalinės kompetentingos valdžios institucijos, paskirtos pagal Reglamentą (EB) Nr. 649/2012, taip pat turėtų būti atsakingos už tokio draudimo įgyvendinimą ir kontrolę.

5 straipsniu, jį siejant su II priedu, perkeliama Minamatos konvencijos 4 straipsnio 1 dalis ir A priedo I dalis. Juo nustatytas nuo 2021 m. sausio 1 d. produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, eksporto, importo ir gamybos apribojimas. 5 straipsnis taikomas papildant ir nepažeidžiant ES *acquis* nuostatų, kuriomis jau nustatyti apribojimai dėl pateikimo į rinką ir nustatyti griežtesni reikalavimai, susiję, pavyzdžiui, su didžiausiu šių produktų gyvsidabrio kiekiu, kaip nustatyta, be kita ko, Direktyva 2006/66/EB.

6 straipsnyje numatyta galimybė, vykdant sprendimus, kuriuos priims Minamatos konvencijos Šalių konferencija pagal Konvencijos 3 straipsnio 12 dalį, priimti Komisijos įgyvendinimo sprendimus, kuriuose būtų nustatytos prekybos formos, kurias valstybių narių kompetentingos institucijos turi taikyti įgyvendindamos 3 ir 4 straipsnius.

7 straipsniu, jį siejant su III priedu, perkeliama Konvencijos 5 straipsnio 2 bei 3 dalys ir B priedas. Juo nuo 2019 m. sausio 1 d. uždraudžiama naudoti gyvsidabrij ir gyvsidabrio junginius kaip katalizatorių gaminant acetaldehidą ir vinilchlorido monomerą. Dėl įrenginių, kuriuose gaminamas natrio arba kalio etanoliatas ar metanoliatas naudojant gyvsidabriu grindžiamą procesą, juo nustatomi apribojimai, susiję su gyvsidabrio, gauto vykdant pirminę gavybą, naudojimu ir gyvsidabrio bei jo junginių išmetimu į aplinką, kartu draudžiant nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos didinti gamybos pajėgumus arba įrengti naujus įrenginius. 7 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybė Komisijai priimti deleguotuosius aktus kaip priemonę

perkelti ŠK sprendimus, kuriais nustatomi reikalavimai dėl laikino gyvsidabrio ir jo junginių saugojimo, kai juos palaiko Sąjunga, taip toliau taikant įprastą teisėkūros procedūrą, kai nėra Sąjungos pozicijos palaikyti atitinkamą ŠK sprendimą arba kai Sąjunga jam būtų prieštaravusi.

8 straipsniu perkeliama Konvencijos 4 straipsnio 6 ir 7 dalys ir 5 straipsnio 4 ir 9 dalys. Juo nustatytas produktų, iki šio pasiūlymo taikymo dienos nepriskirtų jokiems žinomiems produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, naudojimo atvejams, gamybos ir pateikimo į rinką draudimas bei gamybos procesų, kurių nebuvo iki tos datos, įgyvendinimo draudimas. 8 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytas mechanizmas, kuriuo tokie produktai, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, ir gamybos procesai vis dar galėtų būti leidžiami pagal Komisijos įgyvendinimo aktą, priimtą remiantis jų naudos aplinkai ir žmonių sveikatai vertinimu bei techniškai ir ekonomiškai pagrįstų alternatyvų be gyvsidabrio prieinamumo vertinimu.

Pagal Konvencijos 7 straipsnį, 9 straipsniu, jį siejant su IV priedu, nustatyta, kad valstybės narės, kuriose vykdoma AMAAG, turi imtis priemonių siekdamas sumažinti gyvsidabrio ir gyvsidabrio junginių naudojimą ir išmetimą vykdant tokią veiklą ir, kai įmanoma, visai jo nebe naudoti ir nebe išmesti ir parengti bei įgyvendinti atitinkamą nacionalinį planą.

10 straipsniu perkeliama Minamatos konvencijos 4 straipsnio 3 dalis ir A priedo II dalis. Jame reikalaujama, kad nuo 2019 m. sausio 1 d. dantų amalgama būtų naudojama tik kapsulėse ir kad odontologijos įstaigose būtų įrengti amalgamos separatoriai siekiant išlaikyti ir surinkti amalgamos likučius, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio. Juo valstybės narės raginamos pasinaudoti atitinkamais EN standartais, su paskutiniais pakeitimais, įskaitant EN ISO 13898²⁷, EN ISO 24234²⁸ ir EN 1641: 2009²⁹, arba bet kokiais kitais nacionaliniais ar tarptautiniais standartais, kuriais užtikrinamas lygiavertis amalgamos likučių išlaikymo lygis ir amalgamos kapsulių kokybė.

11 straipsniu atkartojamas Reglamento (EB) Nr. 1102/2008 2 straipsnis numatant, kad gyvsidabris, kuris daugiau nebe naudojamas chloro ir šarmų pramonėje arba gaunamas valant gamtines dujas arba vykdant spalvotųjų metalų kasybą bei lydymo operacijas arba gaunamas iš cinobrio rūdos, yra atliekos, kurios turi būti šalinamos.

12 straipsnis grindžiamas Reglamento (EB) Nr. 1102/2008 6 straipsniu ir juo nustatoma, kad įmonės, vykdančios 11 straipsnyje nurodytą veiklą, turi kasmet kompetentingoms nacionalinėms institucijoms teikti informaciją visų pirma apie kiekviename įrenginyje saugomo gyvsidabrio kiekį ir gyvsidabrio, siunčiamo į laikiną ar nuolatinę gyvsidabrio atliekų saugyklą, kiekį. 12 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad informacija turi būti pranešama naudojant atitinkamus atliekų kategorijų ir NACE kodus, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 2150/2002³⁰. 12 straipsnio 3 dalyje nurodoma, kad įrenginiai, kuriuose gaminamas chloras ir šarmai naudojant gyvsidabrio elementus, nustoja teikti pranešimus, kai nutraukiamas visų tų elementų eksploatavimas pagal Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2013/732/ES³¹ ir visos gyvsidabrio atliekos perkeliama į saugyklą.

²⁷ Europos standartas EN ISO 13897, *Odontologija – amalgamos kapsulės (ISO 1397: 2003)*, 2004 m. gegužės mėn.

²⁸ Europos standartas EN ISO 24234:2015, *Odontologija – dantų amalgama (ISO 24234:2015)*, 2015 m. sausio mėn.

²⁹ Europos standartas EN 1641:2009, *Odontologija – Odontologijai skirti medicinos prietaisai – Medžiagos*, 2009 m. spalio mėn.

³⁰ 2002 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos (OL L 332, 2002 12 9, p. 1).

³¹ 2013 m. gruodžio 9 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2013/732/ES, kuriame pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų pateikiamos geriausių prieinamų gamybos būdų (GPGB) išvados dėl chloro ir šarmų gamybos (OL L 332, 2013 12 11, p. 34).

13 straipsnyje nustatyta, kad gyvsidabrio atliekos laikinai arba nuolat gali būti saugomos požeminėse saugyklose ir laikinai saugomos antžeminėse saugyklose ir tuo tikslu nurodoma, kokie Tarybos direktyva 1999/31/EB nustatyti reikalavimai dėl laikino gyvsidabrio atliekų saugojimo taikytini nuolatiniam gyvsidabrio atliekų saugojimui požeminėse saugyklose.

14 ir 20 straipsniuose nustatomos nuostatos dėl sankcijų, taikomų pažeidus šį pasiūlymą, ir dėl jo įsigaliojimo bei taikymo datos.

15 straipsniu perkeliamas Minamatos konvencijos 21 straipsnis, numatant įpareigojimą valstybėms narėms parengti, atnaujinti ir paskelbti ataskaitą, kurioje pateikiama visa svarbi informacija apie šio pasiūlymo įgyvendinimą, informacija, kurią reikia pranešti, kad būtų laikomasi minėto 21 straipsnio, informacijos, surinktos pagal šio pasiūlymo dėl gyvsidabrio atliekų iš stambių šaltinių 12 straipsnį, santrauką ir informaciją apie kiekvienos valstybės narės teritorijoje esančias konkrečias reikšmingas gyvsidabrio atsargas. Šioje nuostatoje nurodoma, kad Komisija turi būti informuojama apie tokį pranešimą ir jo atnaujinimus per vieną mėnesį nuo jų paskelbimo. 15 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Komisija priima įgyvendinimo aktą, kuriuo parengiami klausimynai, kuriais siekiama padėti valstybėms narėms pranešti susijusią informaciją Komisijai, nurodant, kokia tiksliai informacija turės būti pateikta, įskaitant informaciją apie pagrindinius veiklos rodiklius, pateikimo formatą ir terminą.

16 straipsniu numatoma galimybė Komisijai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų iš dalies pakeisti šio pasiūlymo I–IV priedai, siekiant perkelti Šalių konferencijos priimtus atitinkamus sprendimus, jei juos palaiko Sąjunga, taip išlaikant įprastos teisėkūros procedūros taikymą, kai nėra Sąjungos pozicijos palaikyti atitinkamą Šalių konferencijos sprendimą arba kai Sąjunga būtų jam prieštaravusi.

17 ir 18 straipsniuose pateikiamas standartinis tekstas dėl įgaliojimų delegavimo Komisijai pagal 7 straipsnio 3 dalį ir 16 straipsnį ir dėl komiteto procedūros kaip priemonės priimti įgyvendinimo aktus pagal 6 straipsnio, 8 straipsnio 4 dalį ir 15 straipsnio 2 dalį.

19 straipsnyje nustatyta, kad Reglamentas (EB) Nr. 1102/2008 bus panaikintas ir pakeistas iki 2018 m. sausio 1 d. – datos, kurią pradeda galioti šis pasiūlymas, ir kad nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 1102/2008 laikomos nuorodomis į šį pasiūlymą.

Teisinis pagrindas

Kaip ir Reglamentu (EB) Nr. 1102/2008, šiuo pasiūlymu siekiama apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą bei užtikrinti vienodų prekybos taisyklių (dėl eksporto ir importo draudimo ir gyvsidabriui, gyvsidabrio junginiams ir produktams, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, apribojimų) taikymą. Taigi šis pasiūlymas turi dvejopą teisinį pagrindą, t. y. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 192 straipsnio 1 dalį ir 207 straipsnį.

Subsidiarumo ir proporcingumo principai ir pasirinkta priemonė

Šiuo pasiūlymu siekiama į Sąjungos *acquis* perkelti Minamatos konvencijos nuostatas, kurių dar neapima ES teisiniai reikalavimai, siekiant užtikrinti, kad Sąjunga ir valstybės narės galėtų ratifikuoti ir įgyvendinti šią Konvenciją.

Subsidiarumo principas taikomas tik jeigu šis pasiūlymas nevysiškai priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai.

Valstybės narės negali deramai pasiekti pasiūlymo tikslų. Siekdamas spręsti gyvsidabrio taršos ir jo poveikio Sąjungoje problemą, kiekviena valstybė narė turi, be kita ko, uždrausti gyvsidabrio ir kelių gyvsidabrio junginių bei tam tikrų produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, eksportą ir uždrausti gyvsidabrio importą tam tikromis sąlygomis. Tokios su prekyba susijusios priemonės gali būti perkeltos į ES teisę ir įgyvendintos remiantis Sąjungos

teisės nuostatomis, nes bendros prekybos politikos srities priemonės pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 3 straipsnio e punktą priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai.

Su prekyba nesusijusios šio pasiūlymo nuostatos dėl gyvsidabrio naudojimo esamuose ir naujuose gamybos procesuose bei naujuose produktuose, dėl į aplinką išmetamo gyvsidabrio kontrolės ir dėl gyvsidabrio saugojimo bei gyvsidabrio atliekų valdymo priklauso grupei klausimų (t. y. susijusių su aplinkos ir žmonių sveikatos apsauga), kuriems taikoma pasidalijamoji Sąjungos ir valstybių narių kompetencija. Atsižvelgiant į tai, kad, kaip nurodyta pirmiau, žmonių sveikatos ir aplinkos apsauga nuo taršos gyvsidabriu jau yra išsamiai reglamentuota Sąjungos lygmeniu, Sąjungos lygmens veiksmai yra pagrįsti. Dėl Konvencijos nuostatų dėl AMAAG, šiuo pasiūlymu atitinkamoms valstybėms narėms leidžiama pasirinkti tinkamiausią priemonių derinį siekiant įgyvendinti atitinkamus reikalavimus.

Todėl šis pasiūlymas atitinka subsidarumo principą.

Pasirinkta teisinė priemonė yra reglamentas, nes pasiūlymu nustatomos nuostatos dėl, pavyzdžiui, prekybos ir produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, kurios turi būti vienodai taikomos visoje Sąjungoje, kartu paliekant pakankamai lankstumo valstybėms narėms pasirinkti priemones dėl atitikties gamybos procesams ir AMAAG taikomoms nuostatomis bei nuostatomis dėl išsamaus jų įgyvendinimo. Todėl pasiūlymas atitinka proporcingumo principą.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis teisės akto pasiūlymas neturi poveikio biudžetui.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS**dėl gyvsidabrio, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1102/2008**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį ir 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę³²,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę³³,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) gyvsidabris yra labai toksiška medžiaga, kelianti visuotinį didelį pavojų žmonių sveikatai, įskaitant dėl metilo gyvsidabrio žuvyje ir jūros gėrybių ištekliuose, ekosistemoms ir laukinei gamtai. Dėl tarpvalstybinio gyvsidabrio taršos pobūdžio 40–80 % Sąjungoje nusėdančio gyvsidabrio yra ne Sąjungos kilmės, todėl reikia imtis veiksmų vietos, regioniniu, nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis;
- (2) didžiąją dalį išmetamo gyvsidabrio ir susijusios poveikio rizikos lemia žmogaus veikla, įskaitant pirminę gyvsidabrio gavybą ir apdirbimą, gyvsidabrio naudojimą produktuose, pramoniniuose procesuose ir AMAAG; gyvsidabris taip pat išmetamas deginant anglis ir tvarkant gyvsidabrio atliekas;
- (3) Septintojoje aplinkosaugos veiksmų programoje, priimtoje Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu 1386/2013/ES³⁴, nustatomas ilgalaikis netoksiškos aplinkos tikslas ir numatoma, kad šiuo tikslu reikia imtis veiksmų siekiant užtikrinti, kad iki 2020 m. būtų kuo labiau sumažintas didelis neigiamas cheminių medžiagų poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai;
- (4) Komisijos komunikatu Europos Parlamentui ir Tarybai „Bendrijos strategija dėl gyvsidabrio“³⁵ (toliau – strategija), kuri buvo peržiūrėta 2010 m.³⁶, siekiama kuo

³² OL C, , p. .³³ OL C, , p. .³⁴ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).³⁵ 2005 m. sausio 28 d. Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Bendrijos strategija dėl gyvsidabrio“, COM(2005) 20 galutinis.³⁶ 2010 m. gruodžio 7 d. Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai „Dėl Bendrijos strategijos dėl gyvsidabrio peržiūros“, COM(2010) 723 galutinis.

labiau visame pasaulyje sumažinti ir, jei įmanoma, visiškai nutraukti gyvsidabrio išmetimą dėl žmogaus veiklos į orą, vandenį ir žemę;

- (5) priėmus strategiją ir įvairių priemonių dėl gyvsidabrio išmetimo, pasiūlos, paklausos ir naudojimo bei gyvsidabrio pertekliaus ir atsargų valdymo, per pastaruosius 10 metų Sąjungoje padaryta didelė pažanga gyvsidabrio valdymo srityje;
- (6) strategijoje nustatyta, kad derėtis dėl tarptautinės teisiškai privalomos priemonės ir ją sudaryti turėtų būti prioritetas, nes Sąjunga savo veiksmais viena negali veiksmingai apsaugoti Sąjungos piliečius nuo neigiamo gyvsidabrio poveikio sveikatai;
- (7) Europos Sąjunga ir 26 valstybės narės 2013 m. spalio 11 d. Kumamote pasirašė Minamatos konvenciją dėl gyvsidabrio (toliau – Konvencija)³⁷. Todėl Europos Sąjunga ir visos jos valstybės narės siekia ją sudaryti, perkelti į nacionalinę teisę ir įgyvendinti³⁸;
- (8) jeigu Sąjunga ir jos valstybės narės greitai ratifikuos Konvenciją, tai paskatins Konvenciją pasirašiusius didžiuosius gyvsidabrio naudotojus ir teršėjus visame pasaulyje ją ratifikuoti ir įgyvendinti;
- (9) kadangi Sąjungos teisės aktais jau perkelta daugelis Konvencijoje nustatytų įpareigojimų, šiame reglamente turėtų būti nustatytos tik Sąjungos *acquis* papildančios nuostatos, kurios yra reikalingos siekiant užtikrinti visišką *acquis* atitikimą Konvencijai ir, atitinkamai, sudaryti sąlygas Sąjungai ir jos valstybėms narėms ją ratifikuoti ir įgyvendinti;
- (10) gyvsidabrio eksporto draudimą, nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos Reglamente (EB) Nr. 1102/2008³⁹, turėtų papildyti gyvsidabrio importo apribojimai, taikomi priklausomai nuo gyvsidabrio šaltinio, paskirties ir kilmės vietos. Nacionalinės valdžios institucijos, paskirtos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 649/2012⁴⁰, turėtų atlikti administracines funkcijas, susijusias su tokiais apribojimais;
- (11) įvairių produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio ir kuriuose naudojama didelė dalis viso Sąjungoje ir pasaulyje naudojamo gyvsidabrio ir gyvsidabrio junginių, eksportas, importas ir gamyba turėtų būti uždrausti;
- (12) todėl šis reglamentas turėtų turėti dvejopą teisinį pagrindą, t. y. SESV 192 straipsnio 1 dalį ir 207 straipsnį, nes juo siekiama apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą bei užtikrinti prekybos taisyklių suvienodinimą gyvsidabriui, gyvsidabrio junginiams ir produktams, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, nustatant eksporto ir importo draudimą ir apribojimus;
- (13) šis reglamentas taikomas nepažeidžiant taikytinų Sąjungos *acquis* nuostatų, kuriomis nustatomi griežtesni reikalavimai tokiems gaminiams, įskaitant dėl didžiausio jų sudėtyje esančio gyvsidabrio kiekio;

³⁷ <https://treaties.un.org>

³⁸ XX/XX/XX Tarybos sprendimas XXX dėl Minamatos konvencijos dėl gyvsidabrio (OL L , , p.).

³⁹ 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1102/2008 dėl metalinio gyvsidabrio ir tam tikrų gyvsidabrio junginių ir mišinių eksporto uždraudimo bei metalinio gyvsidabrio saugaus saugojimo (OL L 304, 2008 11 14, p. 75).

⁴⁰ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 649/2012 dėl pavojingų cheminių medžiagų eksporto ir importo (OL L 201, 2012 7 27, p. 60).

- (14) kadangi nėra tinkamų gamybos procesų, kuriuose nenaudojamas gyvsidabris, turėtų būti nustatytos atitinkamos natrio ar kalio etanoliato ar metanoliato gamybos naudojant gyvsidabrį sąlygos;
- (15) dėl naujų produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, gamybos ir pateikimo į rinką ir naujų gamybos būdų, kuriuose naudojamas gyvsidabris, kūrimo Sąjungoje padidėtų gyvsidabrio ir gyvsidabrio junginių naudojimas ir išmetamo gyvsidabrio kiekis. Todėl tokia nauja veikla turėtų būti draudžiama, nebent atlikus vertinimą būtų įrodyta, kad toks naudojimas teiktų didelę naudą aplinkai ir sveikatai ir kad nėra techniniu ir ekonominiu atžvilgiu tinkamų alternatyvų be gyvsidabrio, kurios teiktų tokią naudą;
- (16) didelę dalį visame pasaulyje naudojamo ir išmetamo gyvsidabrio sudaro AMAAG naudojamas gyvsidabris ir gyvsidabrio junginiai, taigi tokia veikla turėtų būti reguliuojama;
- (17) turėtų būti nustatytas reikalavimas, jog dantų amalgamą privaloma naudoti kapsulėje ir įrengti amalgamos separatorius, siekiant apsaugoti odontologus ir pacientus nuo gyvsidabrio poveikio ir užtikrinti, kad atsirandančios gyvsidabrio atliekos nepatektų į aplinką, bet būtų surenkamos ir tinkamai tvarkomos. Atsižvelgiant į odontologijos sektoriaus įmonių, kurioms šis pakeitimas daro poveikį, dydį, reikėtų skirti pakankamai laiko prisitaikyti prie naujos nuostatos;
- (18) dauguma kriterijų, nustatytų Tarybos direktyvoje 1999/31/EB⁴¹ dėl laikino gyvsidabrio atliekų saugojimo, turėtų būti taikomi nuolatiniam gyvsidabrio atliekų saugojimui požeminėse saugyklose. Kai kurių iš tų kriterijų taikymas turėtų priklausyti nuo konkrečių kiekvienos požeminės saugyklos savybių, kaip nustatyta kompetentingų valstybių narių institucijų, atsakingų už Direktyvos 1999/31/EB įgyvendinimą;
- (19) siekiant suderinti Sąjungos teisės aktus su Konvencijos Šalių konferencijos sprendimais, kuriuos Sąjunga palaiko, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus dėl šio reglamento priedų dalinio pakeitimo ir papildyti šį reglamentą gyvsidabrio ir gyvsidabrio junginių laikino aplinkai saugaus saugojimo techniniais reikalavimais. Labai svarbu, kad vykdydama parengiamuosius darbus Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (20) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, susijusias su naujų produktų ir procesų, kuriuose naudojamas gyvsidabris, draudimu ar leidimu ir ataskaitų teikimo įpareigojimu, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁴²;
- (21) valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus pagal šį reglamentą priimtas nacionalines nuostatas, ir užtikrinti, kad jos būtų įgyvendinamos. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios;
- (22) atsižvelgiant į reikalingų Reglamento (EB) Nr. 1102/2008 pakeitimų pobūdį ir apimtį ir siekiant didinti teisinį tikrumą, aiškumą, skaidrumą ir prisidėti prie teisės aktų supaprastinimo, tas reglamentas turėtų būti pakeistas nauju;

⁴¹ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

⁴² 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (23) siekiant, kad valstybių narių kompetentingos institucijos ir ekonominės veiklos vykdytojai, kuriems taikomas šis reglamentas, turėtų pakankamai laiko prisitaikyti prie naujos šiuo reglamentu nustatytos tvarkos, jis turėtų būti taikomas nuo 2018 m. sausio 1 d.;
- (24) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos nuo gyvsidabrio lygį, nustatant gyvsidabrio ir produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, eksporto ir importo draudimą, apribojus gyvsidabrio naudojimą gamybos procesuose, produktuose, AMAAG ir dantų amalgamos bei nustačius įpareigojimus, susijusius su gyvsidabrio atliekomis, valstybės narės negali deramai pasiekti, tačiau dėl gyvsidabrio taršos tarpvalstybinio pobūdžio ir veiksmų, kurių turi būti imtasi, pobūdžio, to tikslo geriau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali priimti priemones laikydamosi subsidarumo principo, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I skyrius

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos priemonės ir sąlygos, susijusios su gyvsidabrio, gyvsidabrio junginių, mišinių ir produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, prekyba, gamyba, naudojimu ir laikinu saugojimu bei gyvsidabrio atliekų tvarkymu.

2 straipsnis

Sąvokos

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. gyvsidabris – metalinis gyvsidabris (Hg, CAS RN 7439-97-6);
2. produktas, kurio sudėtyje yra gyvsidabrio – produktas arba produkto sudedamoji dalis, kurioje yra sąmoningai įdėto gyvsidabrio ir (arba) gyvsidabrio junginių;
3. gyvsidabrio atliekos – gyvsidabris, kuris laikomas atliekomis pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/ES⁴³ 3 straipsnio 1 dalį;
4. eksportas – bet kuri iš šių apibrėžčių:
 - (a) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 28 straipsnio 2 dalies nuostatas atitinkančios cheminės medžiagos nuolatinis arba laikinas eksportas;

⁴³ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

- (b) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 28 straipsnio 2 dalies nuostatų neatitinkančios cheminės medžiagos, kuriai taikoma kita nei Sąjungos išorinis tranzitas prekių judėjimo Sąjungos muitų teritorijoje muitinės procedūra, reeksportas;
5. importas – cheminės medžiagos, kuriai taikoma kita nei Sąjungos išorinis tranzitas prekių judėjimo Sąjungos muitų teritorijoje muitinės procedūra, fizinis įvežimas į Sąjungos muitų teritoriją;
6. pirminė gyvsidabrio gavyba – gavyba, kurią vykdant pagrindinė išgaunama medžiaga yra gyvsidabris.

II skyrius

Gyvsidabrio, gyvsidabrio junginių ir produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, prekybos ir gamybos apribojimai

3 straipsnis

Eksporto apribojimai

1. Eksportuoti gyvsidabrį ir į I priedą įtrauktus gyvsidabrio junginius ir mišinius draudžiama.
- Pirma dalis netaikoma I priede nurodytų gyvsidabrio junginių, jei jie skirti tyrimams laboratorijose, eksportui.
2. Eksportuoti į I priedą neįtrauktus gyvsidabrio mišinius gyvsidabrio regeneravimo tikslu draudžiama.

4 straipsnis

Importo apribojimai

1. Importuoti gyvsidabrį ir į I priedą įtrauktus gyvsidabrio mišinius kitu nei šalinimo kaip atliekos tikslu draudžiama.
- Nukrypstant nuo pirmos dalies, importas leidžiamas esant bet kuriai iš šių aplinkybių:
- eksportuojanti šalis yra Konvencijos Šalis ir eksportuojamas gyvsidabris nėra gautas vykdant pirminę gyvsidabrio gavybą, kaip nurodyta tos Konvencijos 3 straipsnio 3 ir 4 dalyse;
 - eksportuojanti šalis, kuri nėra šios Konvencijos Šalis, pateikė patvirtinimą, kad gyvsidabris nėra gautas vykdant pirminę gyvsidabrio gavybą ir nėra gautas iš chloro ir šarmų pramonės, o importuojanti valstybė narė raštiškai sutiko importuoti.
2. Importuoti gyvsidabrį amatininkiškos ir mažos apimties aukso gavybos tikslu draudžiama.

3. Nacionalinė institucija ar institucijos, paskirta (-os) pagal Reglamento (ES) Nr. 649/2012 4 straipsnį, atlieka administracines funkcijas pagal reikalavimus, nustatytus šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

5 straipsnis

Produktų, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, eksportas, importas ir gamyba

1. Nedarant poveikio griežtesniems reikalavimams, nustatytiems kituose taikomuose Sąjungos teisės aktuose, eksportuoti iš Sąjungos, importuoti ir gaminti II priede išvardytus produktus, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, draudžiama nuo 2021 m. sausio 1 d.
2. 1 dalyje nustatytas draudimas netaikomas šiems produktams, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio:
 - produktams, kurie naudojami būtiniausioms civilinės saugos ir kariuomenės reikmėms;
 - produktams, kurie naudojami moksliniams tyrimams, instrumentams kalibruoti arba kaip pamatinis etalonas.

6 straipsnis

Importo ir eksporto formos

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nurodo, kaip 3 ir 4 straipsniai turi būti įgyvendinti.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

III SKYRIUS

Gyvsidabrio ir gyvsidabrio junginių naudojimo ir saugojimo apribojimai

7 straipsnis

Pramoninė veikla

1. Naudoti gyvsidabrį ir gyvsidabrio junginius III priedo I dalyje nurodytuose gamybos procesuose draudžiama nuo ten pat nurodytų datų.
2. Naudoti gyvsidabrį ir gyvsidabrio junginius III priedo II dalyje nurodytuose gamybos procesuose leidžiama tik laikantis ten pat nustatytų sąlygų.
3. Gyvsidabris ir gyvsidabrio junginiai laikinai saugomi taip, kad nebūtų padaryta žalos aplinkai.

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 17 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kad nustatytų Konvencijos Šalių konferencijos priimtus gyvsidabrio ir gyvsidabrio

junginių laikino aplinkai saugaus saugojimo reikalavimus, jeigu Sąjunga palaiko atitinkamą sprendimą.

8 straipsnis

Nauji produktai, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, ir nauji gamybos procesai

1. Gaminti ir teikti į rinką produktus, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, iki 2018 m. sausio 1 d. nepriskirtus jokiems žinomiems produktų, kuriuose yra gyvsidabrio, naudojimo atvejams, draudžiama.
2. Gamybos procesai, kuriuose naudojamas gyvsidabris ir (arba) gyvsidabrio junginiai ir kurie neegzistavo iki 2018 m. sausio 1 d., draudžiami.

Ši dalis netaikoma procesams, kuriais gaminami ir (arba) naudojami produktai, kurių sudėtyje yra gyvsidabrio, išskyrus tuos, kuriems taikoma 1 dalis.

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių nuostatų, jei ekonominės veiklos vykdytojas ketina gaminti ir (arba) pateikti į rinką naują produktą, kurio sudėtyje yra gyvsidabrio, arba vykdyti naują gamybos procesą, veiklos vykdytojas apie tai praneša atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir joms pateikia tokią informaciją:

- atitinkamo produkto ar proceso techninį aprašą;
- jo pavojaus aplinkai ir sveikatai vertinimą;
- išsamų paaiškinimą, kaip toks produktas turi būti gaminamas ir naudojamas, o procesas vykdomas, kad būtų užtikrinta aukšto lygio aplinkos ir žmonių sveikatos apsauga.

4. Gavusi susijusios valstybės narės pranešimą, Komisija visų pirma patikrina, ar buvo įrodyta, kad naujas produktas, kurio sudėtyje yra gyvsidabrio, arba naujas gamybos procesas teiktų reikšmingą naudą aplinkai ir sveikatai, ir kad nėra techniškai ir ekonomiškai tinkamų alternatyvų be gyvsidabrio, kurios teiktų tokią naudą.

Siekdama nurodyti, ar atitinkamas naujas produktas, kurio sudėtyje yra gyvsidabrio, arba naujas gamybos procesas yra leidžiami, Komisija priima sprendimus įgyvendinimo aktų forma.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9 straipsnis

Amatininkiška ir mažos apimties aukso gavyba

Valstybės narės, kurių teritorijoje vykdoma amatininkiška ir mažos apimties aukso gavyba ir apdirbimas yra daugiau nei nereikšmingi, turi:

- imtis veiksmų siekdamas sumažinti ir, kur įmanoma, panaikinti gyvsidabrio ir gyvsidabrio junginių naudojimą ir gyvsidabrio išmetimą bei išleidimą į aplinką vykdant tokią gavybą ir apdirbimą;
- pagal IV priedą parengti ir įgyvendinti nacionalinį veiksmų planą.

10 straipsnis
Dantų amalgama

1. Nuo 2019 m. sausio 1 d. dantų amalgamos turi būti naudojamos tik kapsulėse.
2. Nuo 2019 m. sausio 1 d. odontologijos įstaigose turi būti įrengti amalgamos separatoriai amalgamos dalelėms išlaikyti ir surinkti. Siekiant užtikrinti aukštą išlaikymo lygį šie separatoriai turi būti eksploatuojami laikantis reikalavimų.
3. Laikoma, kad kapsulės ir amalgamos separatoriai, kurie atitinka suderintus EN standartus arba kitus nacionalinius ar tarptautinius standartus, kuriais užtikrinama lygiavertis kokybės ir išlaikymo lygis, atitinka 1 ir 2 dalyse nustatytus reikalavimus.

IV skyrius
Gyvsidabrio atliekų saugojimas ir šalinimas

11 straipsnis
Gyvsidabrio atliekos

Nedarant poveikio Komisijos sprendimui 2000/532/EB⁴⁴, šios medžiagos turi būti laikomos atliekomis ir šalinamos taip, kad nebūtų sukeltas pavojus žmonių sveikatai ir nebūtų kenkiama aplinkai, laikantis Direktyvos 2008/98/EB:

- (a) gyvsidabris, kuris nebenaudojamas chloro ir šarmų pramonėje;
- (b) gyvsidabris, gautas valant gamtines dujas;
- (c) gyvsidabris, gautas spalvotųjų metalų kasybos bei lydymo operacijų metu;
- (d) gyvsidabris, gautas iš cinoberio rūdos Sąjungoje.

12 straipsnis
Pranešimas apie gyvsidabrio atliekas iš didelių šaltinių

1. Bendrovės, veikiančios 11 straipsnio a, b ir c punktuose nurodytuose pramonės sektoriuose, iki kiekvienų metų gegužės 31 d. atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms siunčia duomenis apie bendrą kiekviename įrenginyje saugomo gyvsidabrio atliekų kiekį ir į atskiras laikinas ar nuolatines saugyklas išsiųstų gyvsidabrio atliekų kiekį bei tų saugyklų vietą ir kontaktinius duomenis.
2. 1 dalyje nurodyti duomenys pateikiami naudojant kodus, nustatytus Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 2150/2002⁴⁵.

⁴⁴ 2000 m. gegužės 3 d. Komisijos sprendimas 2000/532/EB, keičiantis Sprendimą 94/3/EB, nustatantį atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų 1 straipsnio a dalį, ir Tarybos sprendimą 94/904/EB, nustatantį pavojingų atliekų sąrašą pagal Tarybos direktyvos 91/689/EEB dėl pavojingų medžiagų 1 straipsnio 4 dalį (OL L 226, 2000 9 6, p. 3).

⁴⁵ 2002 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2150/2002 dėl atliekų statistikos (OL L 332, 2002 12 9, p. 1).

3. 1 ir 2 dalyse nustatytas įpareigojimas nebetaikomas bendrovėms, eksploatuojančioms chloro ir šarmų įrenginius, praėjus metams nuo tada, kai nutrauktas visų gyvsidabrio elementų eksploatavimas pagal Komisijos įgyvendinimo sprendimą 2013/732/ES⁴⁶, ir visas gyvsidabris buvo perduotas į atliekų tvarkymo įrenginius.

13 straipsnis

Gyvsidabrio atliekų šalinimas

1. Nukrypstant nuo Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnio 3 dalies, gyvsidabrio atliekos gali būti saugomos vienu iš šių būdų:
 - (a) laikinai saugomos ilgiau nei vienus metus arba nuolat saugomos druskos kasyklose, pritaikytose gyvsidabrio šalinimui, arba giliose, požeminėse kietų uolienų formacijose, kuriose užtikrinamas saugos lygis, atitinkantis druskos kasyklų saugos lygį;
 - (b) laikinai saugomos tam skirtuose antžeminiuose įrenginiuose, įrengtuose laikinai saugoti gyvsidabrį.
2. Konkretūs reikalavimai dėl laikino gyvsidabrio atliekų saugojimo, nustatyti Direktyvos 1999/31/EB I, II ir III prieduose, taikomi nuolatinėms saugykloms, nurodytoms, šio straipsnio 1 dalies a punkte, laikantis šių sąlygų, nustatytų tos direktyvos prieduose:
 - (a) taikomi Direktyvos 1999/31/EB I priedo 8 skirsnis (pirma, trečia ir penkta įtraukos) ir II priedas;
 - (b) Direktyvos 1999/31/EB I priedo 8 skirsnis (antra, ketvirta ir šešta įtraukos) ir III priedo 6 skirsnis taikomi tik jei valstybių narių kompetentingos institucijos, atsakingos už šios direktyvos įgyvendinimą, laiko kad tai yra tikslinga.

V skyrius

Sankcijos ir ataskaitų teikimas

14 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijų už šio reglamento nuostatų pažeidimus taikymo taisykles ir imasi visų priemonių, kurios būtinos jų taikymui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės ne vėliau kaip [xxx] praneša Komisijai apie tas nuostatas ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

⁴⁶ 2013 m. gruodžio 9 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas, kuriame pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamų teršalų pateikiamos geriausių prieinamų gamybos būdų (GPGB) išvados dėl chloro ir šarmų gamybos (OL L 332, 2013 12 11, p. 34).

15 straipsnis
Ataskaitų teikimas

1. Valstybės narės parengia, atnaujina ir internete skelbia ataskaitą, kurioje pateikiama tokia informacija:
 - (a) informacija, susijusi su šio reglamento įgyvendinimu;
 - (b) informacija, reikalinga tam, kad Sąjunga ir valstybės narės įvykdytų Minamos konvencijos 21 straipsniu nustatytą ataskaitų teikimo įpareigojimą;
 - (c) informacijos, surinktos pagal 12 straipsnį, suvestinė;
 - (d) konkrečių savo teritorijoje esančių gyvsidabrio atsargų, kurios viršija 50 metrinių tonų, sąrašą, taip pat, jei valstybė narė žino, gyvsidabrio tiekimo šaltinius, iš kurių susidaro gyvsidabrio atsargos, viršijančios 10 metrinių tonų per metus.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie savo ataskaitas ir jų atnaujinimus per vieną mėnesį nuo jų paskelbimo.

2. Komisija priima atitinkamus klausimynus, siekdama nurodyti turinį, informaciją ir pagrindinius veiklos rodiklius, įtrauktinus į 1 dalyje nurodytą ataskaitą, taip pat šios ataskaitos formatą bei jos paskelbimo ir pakeitimų terminą.

Naudojant klausimynus ataskaitų teikimas gali būti organizuojamas taip, kad Sąjunga galėtų Konvencijos sekretariatui teikti vieną pranešimą, pateiktą Sąjungos ir jos valstybių narių vardu.

Komisija priima sprendimus įgyvendinimo aktų forma, siekdama pateikti šių klausimynų šabloną ir valstybėms narėms suteikti elektroninę ataskaitų teikimo priemonę.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

VI skyrius
Deleguoti ir įgyvendinimo įgaliojimai

16 straipsnis
Priedų keitimas

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 17 straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus, siekiant iš dalies pakeisti I, II, III ir IV priedus, kad būtų galima perkelti Konvencijos Šalių konferencijos priimtus sprendimus, jeigu Sąjunga atitinkamą sprendimą palaiko.

17 straipsnis
Delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 7 straipsnio 3 dalyje ir 16 straipsnyje nurodyti įgaliojimai Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo šio reglamento įsigaliojimo datos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio 3 dalyje ir 16 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 7 straipsnio 3 dalį ir 16 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

18 straipsnis
Komiteto procedūra

1. Priimant importo ir eksporto formas pagal 6 straipsnį, sprendimą pagal 8 straipsnio 4 dalį ir klausimynus pagal 15 straipsnio 2 dalį Komisijai padeda Komitetas. Tas Komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

VII skyrius
Baigiamosios nuostatos

19 straipsnis
Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1102/2008 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą.

20 straipsnis
Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2018 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas